

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 80 0 К 044366 14 Кж
Бања Лука, 21.08.2014. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Драгомира Миљевића, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Р.Б., због кривичног дјела полног насиља над дјететом из члана 195. став 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби окружног тужиоца у Бијељини, изјављеној на пресуду Окружног суда у Бијељини број 80 0 К 044366 14 К од 15.04.2014. године, у сједници вијећа одржаној дана 21.08.2014. године у присуству републичког тужиоца мр Ненада Врањеша и браниоца оптуженог, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба окружног тужиоца у Бијељини и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 80 0 К 044366 14 К од 15.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бијељини број 80 0 К 044366 14 К од 15.04.2014. оптужени Р.Б., на основу члана 298. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (ЗКП РС), ослобођен је од оптужбе да је починио кривично дјело полног насиља над дјететом из члана 195. став 2. Кривичног закона Републике Српске (КЗ РС).

Против ове пресуде благовремено је изјавио жалбу окружни тужилац у Бијељини због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, битне повреде одредаба кривичног поступка и повреде кривичног закона, са приједлогом да се жалба уважи, првостепена пресуда преиначи, оптужени огласи кривим и изрекне му казна по закону или да се пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење. Републички тужилац је на сједници другостепеног вијећа подржао ову жалбу.

У одговору на жалбу тужиоца, бранилац оптуженог Ћ.С.В., адвокат из Б., предложио је да се она одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди, остајући код тога и на сједници вијећа, која је одржана у одсуству уредно обавијештеног оптуженог.

Пошто је побијана пресуда испитана у смислу члана 320. ЗКП РС одлучено је као у изреци из сљедећих разлога:

Пажљивом анализом побијане пресуде у правцу ових жалбених навода овај суд није нашао да је почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. (не наводи се која тачка) у вези са чланом 287. став 2. ЗКП РС као што то жалба уопштено тврди. Супротно жалбеним наводима побијана пресуда је детаљно и свеобухватно оцијенила све изведене доказе, посебно оне који се разликују и који су супротстављени, дајући потпуне и јасне разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Приговор жалбе тужиоца да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено немају реално упориште у изведеним доказима и разлозима које суд даје у побијаној пресуди. Од утврђивања старости оштећене и да ли је оптужени извршио обљубу над њом, као што му се оптужбом ставља на терет, зависи постојање кривичног дјела и кривице оптужаног. Прије свега оптужба за оштећену није прибавила извод из матичне књиге рођених, на основу кога је било могуће утврдити њену старосну доб, док за то других материјалних доказа није било. Оштећена је одбила гинеколошки преглед, којим се једино поуздано може утврдити да ли је извршена обљуба, раздјевичење или нанесене повреде и остављени биолошки трагови на њеном тијелу. Осим тога она није саслушана на главном претресу, гдје би и одбрани било омогућено да је унакрсно испита, тако да жалба безуспјешно покушава кључне доказе надокнадити неодређеним и несигурним вербалним исказима свједока, који у суштини ништа одлучно не потврђују. Све ово у међусобној повезаности указује да је правилно првостепени суд закључио како ове одлучне чињенице нису доказане од стране оптужбе и да оптуженог усљед недостатка доказа ваља ослободити од оптужбе.

Из наведених разлога ваљало је на основу члана 327. ЗКП РС жалбу тужиоца одбити као неосновану и побијану преуду потврдити.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Драгомир Миљевић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић